

מסכת כלאים

פרק ב' משנה ז'

הִנֵּה רָאשׁ תֹּר חֲטִים נְכַנֵּס בְּתוֹךְ שֶׁל שֻׁעֲוָרִים, מִפְּרָ, מִפְּנֵי
שַׁהֲוָא נְגָרָה כְּסֹוף שְׂדָהוּ. שֶׁלֹּו חֲטִים וּשֶׁל חֲבָרוֹ מִין אַחֲרָ,
מִפְּרָ לְסֶמֶךְ לוּ מִאָוֶתֶה הַמִּין. שֶׁלֹּו חֲטִים וּשֶׁל חֲבָרוֹ חֲטִים, מִפְּרָ
לְסֶמֶךְ לוּ פְּלָמָם שֶׁל פְּשָׁתָן, וְלֹא תָלָם שֶׁל מִין אַחֲרָ. רַبִּי שְׁמַעֲון
אָוֶרֶם, אַחֲד צָרָע פְּשָׁתָן וְאַחֲד כָּל הַמִּינִין. רַבִּי יוֹסֵי אָוֶרֶם, אַף
בְּאַמְצָע שְׂדָהוּ מִפְּרָ לְבָדֵק בְּתָלָם שֶׁל פְּשָׁתָן: